

Wandeling 370: De delta van de Eyre, vogelparadijs.

De fietsen worden bij de speeltuin en het zwembad achtergelaten. 14.50.

In de lucht cirkelen twee ooievaars rond. We lopen er een stukje achteraan (aan de noordkant van de haven), maar moeten dan omdraaien. het pad loopt daar door op de kanaaltjes.

Ten oosten van de jachthaven ligt een grote speelplas met veel recreanten. Wij ronden die plas aan de zuidzijde achter een (zo te zien) kunstmatige duin langs.

Dan volgen we de groene pijlen door het Domaine de Fleury. We lopen tussen twee watertjes door over een soortje dijkje. Af en toe een houten brug of een sluis met stinkende blubber. Intussen zien we de nodige zwanen, meerkoeten, reigers en eenden. Verder zien we kleine visjes in het water.

Ooievaar, *Ciconia ciconia*.

Le Bras de l'Eyre.

Meerkoet, *Fulica atra*.
Knobbelzwaan, *Cygnus olor*

Ooievaar, *Ciconia ciconia*.

Opnieuw komen er ooievaars boven ons vliegen even later zien we ook een grote groep zwarte wouwen.

Verder bruine erebia-soort, die redelijk geduldig blijft poseren. Andere vlinders blijven ijverig rondfladderen.

Her en der staan paarden op het veld. Af en toe zien we (kleine) andere vogels, maar die verdwijnen steevast te rap om te kunnen bekijken, laat staan dat ik ze kan fotograferen.

Ruwweg halverwege de tocht passeren een veld, waar iemand met een kettingzaag in de weer is. Op borden daar staat verboden toegang. Het is een gesloten natuureservaat, omdat er Europese waterschildpadden leven. Die tonen zich echter niet aan ons.

Bont zandoogje (zuidelijke vorm),
Pararge aegeria aegeria.

Weer wat verder is een vrouw met een fiets naar haar man aan het zoeken. Dat valt niet mee op deze smalle paden en piepkleine poortjes in de diverse segmenten waarin de paden zijn verdeeld. "Non, nous n'avons pas vu aucune personne."

Een kudde geiten op een groot veld met hoog gras, roept bij ons het beeld van de Oost-Afrikaanse savanne op. Het zouden antilopen kunnen zijn!

We passeren en knuppelbrug links, die een moeras op gaat. Het laatste pad gaat over een smal dijkje tussen de boompjes door terug naar de zijtak van de l'Eyre. Daar zien we het paard van Pippi Langkous: Witje.

Om 16.50 zijn we rond. We kijken even binnen bij het bezoekerscentrum en rijden dan terug.
(Achter het bezoekerscentrum kan men een begeleide wandeling over een anders gesloten terrein maken. Maar het is te laat voor ons om daar nog aan te beginnen.)

Klik op de laatste bladzijde om terug naar het verslag te gaan.

Zomereik, *Quercus robur*.

Sleedoorn, *Prunus spinosa*.

Een van de vele sluisjes.

Geiten.

Een van de vele kanaaltjes.

Het pad terug naar haven en plas.

